

PEP I IMMA

*QUE
TINGUEU*

*MOLTA
SORT I UN FELIÇ
RETORN*

ADÉU-SIAU

**GEM MAIG
DEL 2001**

ACAMPADA LLIURE

L'acampada lliure consisteix en acampar en un terreny no pensat inicialment per a aquesta activitat i, per tant, sovint sense cap mena de serveis ni comoditats. A trets generals cal considerar que qualsevol terreny (encara que no ho sembli!) té un propietari, que li destina un ús. A l'hora de plantar la tenda cal tenir el respecte degut a aquest ús, ja es tracti d'un sembrat, una pastura, una zona natural protegida, així com al dret de gaudir de la propietat privada. Per això, abans d'acamparenlloc cal tenir el permís (oral o escrit) del propietari del terreny. Darrerament, degut al creixement de la demanda d'aquest tipus de terrenys i a la problemàtica derivada de l'acampada no controlada, s'han dut a terme iniciatives, ja sigui privades o per part d'organismes oficials, per tal de dotar d'infraestructures uns terrenys que es destinen a l'acampada, evitant així que es faci de manera indiscriminada i irresponsable.

Si es vol acampar en un terreny que no hi estigui destinat especialment es pot demanar informació a l'Ajuntament local per tal de posar-se en contacte amb el propietari. De totes maneres cal distingir tres maneres diferents de fer acampada lliure:

Pernoctació

Plantar la tenda per una sola nit, de la posta de sol a l'alba, mentre es fa una excursió o una travessa, és permès en tot

terreny no privat tret que s'indiqui explícitament el contrari. Cal respectar en tot cas la limitació a una sola nit, així com l'entorn (no és permès encendre focs, cavar reguerots, deixar escombraries, desviar o embrutar cursos d'aigua, malmetre plantes, sembrats o pastures...) sota pena de multa o expulsió per part del propietari o del servei de guardes forestals. Els Parcs Naturals tenen normativa pròpia i poden prohibir la pernoctació. Acampada de cap de setmana En el cas que una tenda o grup de tendes quedi plantada durant tot un dia o més és imprescindible el permís de l'amo del terreny, encara que només sigui de paraula. És preferible adreçar-se a terrenys habilitats per a l'acampada (vegeu el llistat) o directament a l'Ajuntament, i assegurar-se bé dels serveis de què es disposa i les activitats permeses (aigua potable, accés a vehicles, deixalles...), així com del preu per persona i dia, encara que sigui simbòlic.

Campament organitzat

Es tracta d'un grup nombrós (més de quinze o vint persones), pertanyent a alguna entitat (centre excursionista o esportiu, grup d'esplai, associació juvenil...) que fa una estada permanent d'una certa durada, amb unes necessitats concretes a nivell de serveis i amb un impacte determinat sobre l'entorn. Degut a la complexitat d'organització i a les

responsabilitats de l'entitat, els campaments organitzats estan regulats per una normativa, que us serà facilitada per l'Associació de Terrenys d'Acampada, ATAC. És imprescindible un permís especificant dies d'estada, condicions, control d'aigua potable, tractament de deixalles, preu convingut i tot el que determini un contracte de lloguer.

DECRET 55/1982

Número DOGC: 214

Data DOGC: 14.04.1982

Pàgina DOGC: 912

Número control: 134-82

Data document: 04.02.1982

Número disposició: 055/1982

Article 4

Es considera lliure acampada la que, respectant les normes que cada Ajuntament fixi respecte a això, tingui lloc fora dels establiments de càmping per grups integrats per un nombre màxim de quatre tendes i separats l'un de l'altre, com a mínim, per la distància de 250 metres, i amb una permanència màxima de quatre dies al mateix lloc.

La lliure acampada no podrà practicar-se a menys d'1 km. d'un nucli de població, llocs concorreguts o un càmping i a menys de 100 metres de qualsevol carretera. Aquesta última limitació no afecta l'exercici de la lliure acampada per part dels minusvàlids. Els practicants de la lliure acampada estan obligats a deixar els llocs que hagin utilitzat en les mateixes condicions naturals en què les van trobar.

20 de maig

DIES D'ESPERA

Comença el compte enrere. Queden ja pocs dies per al nostre viatge. Ara ens comença a venir l'angúnia. Si volem, encara ens podem quedar, però està decidit, ho provarem tant si surt bé com no. No sé si ho tindrem tot preparat. Aquesta vegada no és com les altres: la bossa de viatge, la bici i ja està. S'han de tenir en compte moltes més coses: anar al notari, a cal metge, veure alguna assegurança,... Coses que normalment no hi has pensat. Les telefonades es repeteixen, ja hem perdut el compte: ara un no hi és, l'altre està reunit,... I el dia següent, tornes a intentar-ho. Molt enrenou per a res?

Després del viatge a l'Índia, pedalant durant 5 setmanes, un company ens va dir que no en tindríem prou, que voldríem viatjar molt més temps. Ens va semblar que ens deia una follia. Però després d'aquest any, cada estiu ens feien falta més dies per conèixer nous països.

De mica en mica, ens va passar pel cap la idea de marxar un temps llarg, deixant amics, família, una feina,... la seguretat de tenir-ho tot controlat. De vegades penso que si un es fes enrere l'altre ho agrairia. Però, "... comences a calcular distàncies i a consultar enciclopèdies, fins que una nit de boira et preguntes si series capaç d'anar-te'n, de deixar-ho tot plantat durant una temporada a canvi de la teva aventura. I quan has fet això, quan

t'has fet la pregunta "per què no?", ja es massa tard: acabes de decidir que te'n vas...." **Gabriel Pernau.**

Nepal per veure algun cim d'aquells que a un deixen totalment astorat. Volem endinsar-

Punt de partida: Ulan Bataar.

Components del grup: Pep i Imma.

Mitjà de transport: generalment amb bicicleta.

Temps: no se sap.

Països: ja es veurà.

Ens queden molts interrogants per resoldre. Ens agradaria dedicar-hi un llarg temps. Però no sabem si serem capaços d'aguantar. Lluny de tot allò conegut, qui sap si ens vindrà l'enyorança de la distància. De totes maneres ho volem intentar, tornar al carrer Montserrat sempre hi som a temps.

Després de voltar per Mongòlia, volem dirigir-nos a Xina. En aquest país és un gran interrogant saber si anirem en bicicleta, en tren o en autobús – depèn de la zona i de com s'hagin aixecat aquell dia els xinesos. Segurament continuarem cap al

nos cap a l'Índia per poder visitar una de les regions més emblemàtiques, el Rajastan. Al Paquistà somiem de pujar per una de les rutes més boniques: la Karakorum Highway. Travessar l'Iran, un dels nostres destins més desitjats, per poder acabar a Turquia tot passant per la Capadòcia.

Per la nostra ment ens passen les imatges de Mongòlia, el Tibet, la Karakorum Highway, l'Iran. El nostre desig és arribar-hi, no sabem el que ens trobarem, però almenys ho haurem intentat.

Imma.

TORRENT DEL PONT. MONTSERRAT SUR

ROCA GRIS I AGULLA JORDI SOLER I MASSIP

Un cop arribats a la Vinya Nova i aparcant a la mateixa casa anirem en direcció al torrent i allà pujarem cap a les parets per un camí ben marcat. Aproximadament després d'uns 20 minuts, ens situem just sota la via Esparreguera, molt coneguda d'aquest sector.

Serà just en aquest punt on sortirem a la dreta per anar a la ROCA GRIS o a l'esquerra per anar a L'AGULLA JORDI SOLER I MASSIP.

ROCA GRIS

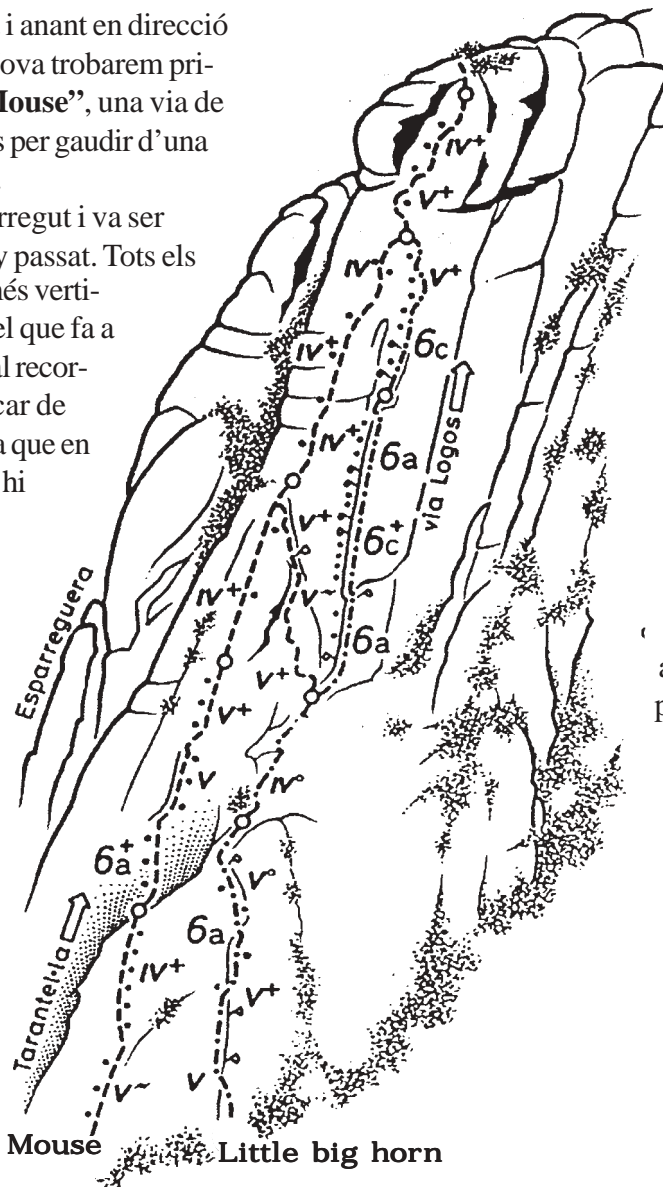
Pel que fa al cantó dret i anant en direcció als plecs de la Vinya Nova trobarem primer la via "Miquey Mouse", una via de cinc llargs ben equipats per gaudir d'una escalada en bona roca.

Té 175 metres de recorregut i va ser oberta a l'abril de l'any passat. Tots els llargs són bonics, i el més vertical és el segon llarg. Pel que fa a l'últim llarg de la via cal recordar només que és a tocar de l'Esparreguera i això fa que en aquesta última reunió s'hi acumuli molta gent.

Pel descens

caminairem a la dreta fins a arribar als ràpels de la via Urquiza-Olmo.

Una mica més a la

dreta d'aquesta, introduint-nos més a la placa, comença la via "Little Big Horn" de 170 metres, amb molt més grau si es força en lliure. Aquesta via, més ben equipada com més grau hi ha, surt amb un primer llarg on trobareu a part de parabolts algun pitó. Un cop a la placa hi ha prou «seguros» com per estalviar-nos la dificultat. Pot ser útil algun friend mitjà per la sortida del tercer llarg.

El descens és igual que l'altra via.

Mikey Mouse Little big horn

AGULLA DE JORDI SOLER I MASSIP

Si ens dirigim al cantó esquerre quedarem bocabadats de la verticalitat i continuïtat de la roca d'aquest sector, Ah! I sobretot de la soledat.

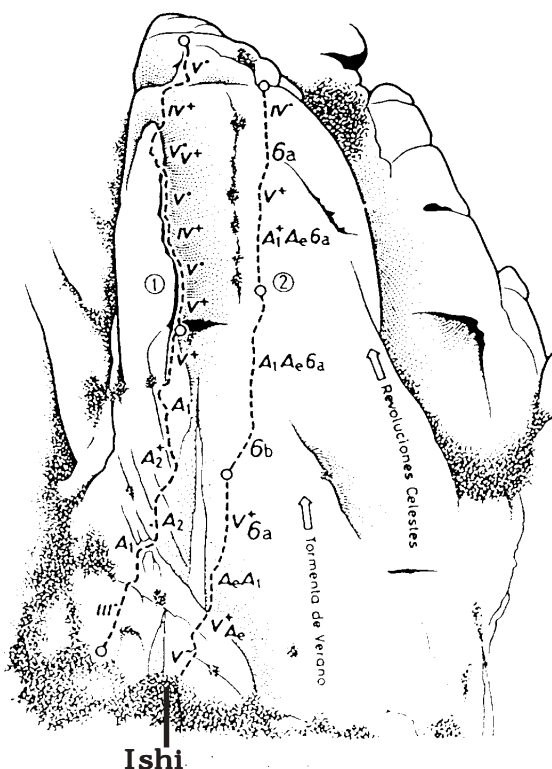
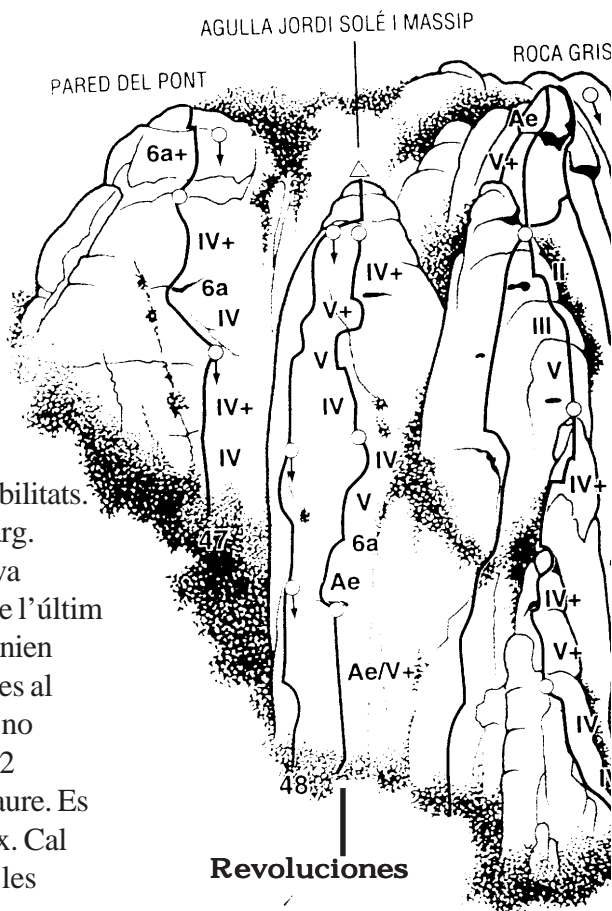
La primera via a comentar és la Revoluciones Celestes, de 120 metres de recorregut, molt elegant.

Gairebé sembla impossible però a peu de via et sorprèn la quantitat de "seguros" que hi ha. Bé, té una bona explicació: La primera tirada és Ae./V+ tot i que es pot forçar totalment en

lliure essent 6c. Cadascú segons les seves possibilitats.

No calen més que cintes per a aquest primer llarg.

El segon llarg continua essent molt vertical i es va desplaçant cap a la dreta. S'ha de comentar que l'últim llarg és on Antonio Garcia Picazo i Cia. ja no tenien més plaquetes per posar (les havia gastades totes al primer llarg!) i la veritat, sortint del tram de V+ no trobes cap més "seguro" fins molt amunt (uns 12 metres). Millor estar molt atent i no s'hi val a caure. Es rapela per la mateixa via. Tres ràpels i ets a baix. Cal portar de 15 a 18 cintes i bagues llargues per a les

sabines del tercer llarg.

Una mica més a l'esquerra d'aquesta i també per la mateixa placa hi ha la via "Ishi" de gairebé els mateixos metres de recorregut (110metres).

El primer llarg, te passos d'artificial desplomats. Per entrar de ple a la placa, cal portar (o no?) un ganxo de punta (un pas). El segon llarg és per enamorar els amants de la placa Montserratina. Des que surts de la primera reunió fins a la propera, la continuïtat et deixa del tot cansat. És 6B, en lliure, de cap a peus. Ben equipat, però dur. Ja al tram final, els primers metres continuen amb la mateixa tendència fins que la paret ja tomba quan arribes a dalt. Ràpel per la via "Tormenta de Verano" (última reunió conjunta).

I fins aquí, 4 vies per 4 dies bonics per recordar.

Marta

16 DE JUNY DEL 2001

SORTIDA AMB BTT
MANLLEU- MONTSERRAT

110 Quilòmetres
2.200 Metres de desnivell

a les 7 del matí trobada a la paça Fra Bernadí

Es donarà llibre de ruta a la sortida.
no hi haurà habitualments ni cotxe escombra.
La tornada serà lliure.

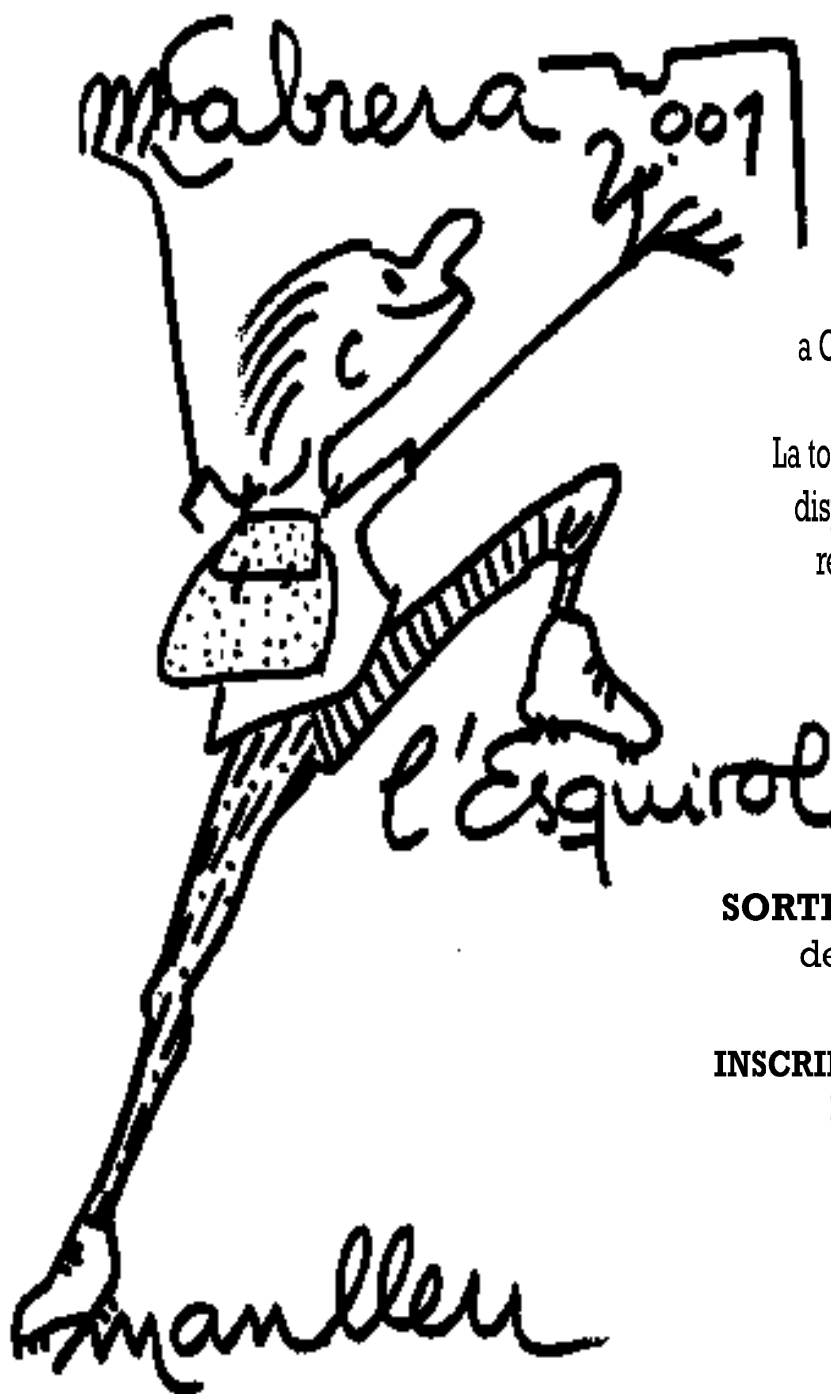
Es passarà per:
Manlleu, Collsuspina, Castellterçol,
Monistrol de Calders, Navarcles,
Castellgalí i Montserrat.

DIUMENGE, 27 DE MAIG DEL 2001

XVIII CAMINADA POPULAR
MANLLEU - ESQUIROL - CABRERA

20 Km.

L'últim control es tancarà
a Cabrera a les tres de la tarda

La tornada serà lliure o es podrà
disposar de l'autocar de la línia
regular a 1/4 de 6 de la tarda,
al pont de la Rotllada.

(Preus segons tarifa vigent)

SORTIDA: de 7 a 8 del matí
de la Plaça Fra Bernadí

INSCRIPCIONS A LA SORTIDA

PREUS : Socis 1.000ptes.

(Cal portar el carnet)

No socis 1200

Organitzen:

GRUP EXCURSIONISTA MANLLEU

CENTRE EXCURSIONIONISTA L'ESQUIROL

